

[Lise Østergaard]

direktorat, og at flygtningen skal gøres opmærksom på eksistensen af Dansk Flygtningehjælp og hans ret til at søge bistand her.

Sammensætningen af det nye indvandreråd er afbalanceret og hensigtsmæssig, og jeg finder det navnlig væsentligt, at der bliver en god repræsentation af lægfolk, udpeget af Dansk Flygtningerråd. Det er i særlig grad vigtigt, fordi der her er tale om sager med meget væsentlige medmenneskelige aspekter, og det er vigtigt, at den slags sager ikke kun bliver afgjort af teknisk ekspertise.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den debat, der har været i den sidste halvanden time om, hvorvidt man kunne have opnået mere eller mindre ved yderligere forhandlinger, ønsker jeg ikke at deltage i. Jeg synes heller ikke, jeg behøver det, for jeg har bemærket, at ingen har sagt, at regeringen eller jeg kunne have opnået mere ved forhandlinger. Når det er tilfældet, er det rimeligt og rigtigt, på samme måde som fru Lise Østergaard lige har sagt det, at sige, at man glæder sig over det resultat, der er freikommet.

Det gør jeg også, ikke mindst på flygtningeområdet, som fru Lise Østergaard omtalte. Jeg tror, det er særdeles afgørende, at Danmark viser sin interesse for at modtage og beskytte dem, der ikke har værdige menneskelige muligheder for at leve i de lande, de er flygtet fra. Så sent som i dagens aviser kan man læse, hvordan polakker, som har fundet, at de for tiden lever i et land, hvor de ikke kan acceptere styret, er taget hertil og søger asyl. Sådan må det være, at Danmark i disse situationer kan give mennesker, som bliver behandlet på en måde, vi finder uacceptabel, et ly her i landet. Derfor er jeg glad og taknemmelig også for de ændringer, der er kommet, ikke mindst på flygtningeområdet.

Så er det naturligt for mig at sige tak til fru Ebba Strange, ikke så forfærdelig meget på grund af synspunkterne, som fru Ebba Strange fremfører i forbindelse med denne sag, og hvor vi også kommer til at stemme forskelligt, har jeg forstået, men fordi jeg lægger megen vægt på, at der er et rigtigt, rimeligt, fornuftigt og godt samarbejde mellem formændene for folketingsudvalgene og udvalgene som helhed selvfølgelig og med de

ministre, der har med opgaverne at gøre. Jeg synes navnlig, at der er grund til at fremhæve det, når det kan nævnes i forbindelse med sager, hvor vi ser meget forskelligt på tingene, og det gør SF og regeringen jo. Alligevel er det lykkedes at få et samarbejde, så vi i dag har færdiggørelse af en meget, meget vanskelig lovgivning. Jeg synes, vi kan glæde os over, at udvalgets formand, fru Ebba Strange, har ledet arbejdet på en sådan måde, at vi er i stand til at få gennemført denne lovgivning nu.

Ved anden behandling havde jeg lejlighed til at fremhæve det arbejde, der var gjort af hr. Hagen Hagensen, hr. Bjørn Elmquist, fru Birgith Mogensen og fru Inge Krogh fra regeringspartierne. Jeg nævnte ved den lejlighed ordføreren for fremskridtspartiet, hr. Lawaetz, på samme måde, fordi de op til denne andenbehandling havde fastholdt en klar linje vedrørende nødvendigheden af at opretholde et indvandrerstop og samtidig søge frem til en ordening, hvor retsbeskyttelsen kunne være bedst mulig. Det er mit indtryk, at de 5 partier også er i den situation, hvor de kan glæde sig over det indbyrdes samarbejde, vi har haft, og over, at vi har opretholdt indvandrerstopet.

Hr. Knud Lind havde en bemærkning på et enkelt punkt vedrørende familiesammenføring. Den bestemmelse, der nu kommer ind i loven, er i det væsentlige den bestemmelse, hvorefter vi har administreret hidtil. Der er altså ikke lagt op til nogen undergravning af det indvandrerstop, vi har, og slet ikke til at give plads for det antal, som hr. Knud Lind nævnte. Jeg mener, vi har fastholdt den linje, der har været angivet. Men afgørende er det selvfølgelig, at den appel, vi kom med til socialdemokratiet, ikke var forgæves. Der har været, synes jeg, et særdeles behageligt samarbejde med hr. Torben Lund, der har vist megen kyndighed i forbindelse med hele denne sagsbehandling. Men især vil jeg selvfølgelig takke hr. Anker Jørgensen, fordi det har været muligt at appellere til lederen af det største oppositionsparti om, at vi fik denne sag på plads. Det har vi fået. Jeg synes, hr. Hagen Hagensen har ret i, at når man har gjort et forlig færdig, er der ingen grund til at fremhæve, om den ene eller den anden har fået medhold. De enkle kendsgerninger er, at ved dette forlig er 37 ændringsforslag forsvundet. Vi har fået en ordening, således at